

og hele den problematik, som vi har diskuteret i andre sammenhænge, op. Nu har jeg holdt mig til det helt overordnede ligestillingspolitiske.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren. Og så er det fru Pernille Vigsø Bagge.

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Perspektiv- og handlingsplanen er slet ikke ambitiøs nok. Det er nogle fine ord og målsætninger, men det er jo ikke nok, hvis vi inden for en overskuelig fremtid skal have større lighed mellem kønnene i det her samfund. Pjecer og oplysningskampagner og -materiale rækker simpelt hen ikke, og ligestillingsministeren har det med at sige, at mænd og kvinder bare kan tage sig sammen, og så kommer ligestillingen nok af sig selv en skønne dag, men det anser vi i SF absolut heller ikke for at være godt nok.

Ligestillingsområdet har som alle andre politikområder brug for visionær handling, og det er der desværre alt for lidt af i den nærværende skrivelse fra ligestillingsministeren. Dermed siger jeg ikke, at der skal lovgives om alt, når det kommer til ligestilling, men lidt mere initiativ kunne altså være ønskeligt. I et svar på et § 20-spørgsmål har ministeren for nylig oplyst mig om, at der siden 2001 ikke er kommet nogen som helst selvstændige lovforslag fra ligestillingsministeren. Der er mange kritikpunkter at tage fat på i selve handlingsplanen, og jeg vil kommentere tre områder, som i særlig grad halter, hvad angår midlerne til at nå målet om ligestilling.

I pjecen beskrives det, hvordan forskellige tiltag i dagtilbud og folkeskole skal være med til i højere grad at sikre kvinders og mænds lige og frie valg gennem hele livet. Her er SF helt enig med ministeren. Køns- og ligestillingsproblematikker opstår ikke den dag, vi træder ind på arbejdsmarkedet eller får vores første barn og skal på barsel. De starter den dag, vi bliver født med et biologisk køn, som herefter former omverdens forventninger til henholdsvis drenges og pigers adfærd i familien, i dagtilbuddet og i skolen. Skal der rykkes på ligestillingsområdet, skal der derfor øget fokus på betydningen af køn i dagtilbud og i skole. Men ministerens ambitioner for de her områder er altså langt fra seriøse bud. Her satses vanen tro på oplysningsmateriale og pjecer.

Med hensyn til dagtilbuddene så SF gerne, at det blev pålagt pædagoger at indarbejde køn i

deres arbejde med læreplanerne. Det at arbejde med køn skal ikke være valgfrit.

Kl. 15.10

Vi kunne også godt tænke os, at køn kom på skoleskemaet i alle de uddannelser, der henvender sig til børne- og ungeområdet. På folkeskoleområdet er det alt for sent at tænke på kønsrollerens betydning, når eleverne i de ældste klasser skal spore sig ind på deres videre uddannelsesforløb. Køn skal også her på skoleskemaet, og allerede fra de små klasser skal det indarbejdes i den almindelige undervisning. Undervisningsmaterialet er udarbejdet og ligger allerede klar til brug i form af bogen »Skolens bog om køn og ligestilling«, som er skrevet af to kvindelige skolelærere, som virkelig har fokus på det her område. Men så længe vi som politikere ikke stiller krav om, at der i undervisningen skal arbejdes med køn, sker der desværre alt for lidt ude på skolerne.

Så er der hele barselområdet, som vi har diskuteret igennem, nemlig at kvinder stadig væk tager den største tøn, hvad angår barselorloven, og hvorfor det nu er, vi ikke vil være med til at øremærke de 3 måneders barselorlov til mænd. De har jo haft særdeles gode erfaringer med det på Island, hvor 90 pct. af mændene benytter sig af tilbuddet. Ligestilling på det her område er også en klar samfundsgevinst; det giver færre skilsmisser og mere effektive mandlige medarbejdere, og det sikrer kvinderne en bedre tilknytning til arbejdsmarkedet.

Indsatsen mod handlede kvinder kan også sagtens forbedres. En styrkelse af det koordinerede arbejde i indsatsen mod handlede kvinder er prisværdigt, ligesom den øgede støtte til handlede kvinder også er et udmærket og godt initiativ. Men målet må være, at den verdensomspændende, ulovlige handel med kvinder stoppes, og i så fald er vi nødt til at kigge på prostitution som helhed. Det anslås, at godt en tredjedel af de prostituerede i Danmark er handlede. Og kan vi mindske prostitutionen, kan vi mindske antallet af kvinder, der handles.

SF har tidligere fremsat forslag om mærkning af sexannoncer som en måde at begrænse prostitution på. En anden idé kunne være helt at forbyde køb af seksuelle ydelser. Den idé er givet videre til ministeren for ligestilling nu, og forhåbentlig vil den eller andre af SF's ideer, som jeg har været inde på, være at finde i næste års handlingsplan eller endnu bedre i et lovforslag i næste folketingssamling.